

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 4818
Ημερομ. Κατάθεσης: 18/4/2022

ΕΡΩΤΗΣΗ

Θεσσαλονίκη, 08/04/2022

Του: Κυριάκου Βελόπουλου, Προέδρου Κόμματος, Βουλευτή Λάρισας

ΠΡΟΣ: Τον κ. Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας
Τον κ. Υπουργό Οικονομικών

ΘΕΜΑ: «Καταγγελίες για επιλεκτική αειφορική διαχείριση των δασών»

Κύριοι, κύριοι Υπουργοί,

Σύμφωνα με ενημέρωση από κατοίκους των ορεινών νομών της πατρίδας μας, επικρατεί προβληματισμός μεταξύ των κατοίκων των περιοχών αυτών, εξαιτίας της εφαρμοζόμενης πολιτικής, αναφορικά με την καυσοξύλευση. Όπως αναφέρουν, η ποσότητα των καυσόξυλων που τους διατίθεται υπολείπεται κατά πολύ των πραγματικών τους αναγκών. Η ποσότητα που τους δίδεται με το ζόρι είναι σε θέση να τους καλύψει τις ανάγκες θέρμανσης ενός μηνός, όπως χαρακτηριστικά λένε, με τον χειμώνα στον τόπο τους να διαρκεί οκτώ μήνες. Κι όμως η Πολιτεία έχει υποχρέωση να λαμβάνει υπ' όψιν της τις ατομικές ανάγκες των κατοίκων που διαβιούν εντός ή πλησίον των δασών και ειδικότερα, όταν αυτοί είναι χαμηλού εισοδήματος και δεν είναι σε θέση να καλύψουν το κόστος θέρμανσης. Βέβαια, σύμφωνα με τον Δασικό Κώδικα, το Π. Δ. 19-11-1928 και το Π. Δ.126/86 οι ποσότητες καυσόξυλων που κάθε χρόνο διατίθενται από τις περιφερειακές Δασικές Υπηρεσίες για την κάλυψη ατομικών αναγκών των κατοίκων εξαρτώνται από τις δυνατότητες των δασών της περιοχής. Και σύμφωνα με κρατικούς φορείς τα ελληνικά δάση δεν έχουν τη δυνατότητα να καλύψουν πλήρως τις ανάγκες σε καυσόξυλα των πληθυσμών. Εδώ βέβαια υπάρχει και ο αντίλογος. Όταν παρατηρείται το φαινόμενο να παραχωρούνται από την Πολιτεία χιλιάδες στρέμματα δασικών εκτάσεων σε Δασικούς Συνεταιρισμούς Εργασίας (ΔΣΕ) προς υλοτομία και λοιπές εργασίες, διερωτάται κανείς στην προκειμένη περίπτωση για ποιο λόγο τα δάση είναι ικανά να καλύψουν τις ανάγκες συνεταιρισμών αλλά όχι των παραδασόβιων πληθυσμών. Οι Συνεταιρισμοί με τη σειρά τους σε συνεργασία με εμπόρους εκμεταλλεύονται τα δασικά προϊόντα που θα παραχθούν. Με τον τόνο τα ξύλα να έχουν φθάσει αυτή τη στιγμή τα 180 ευρώ, γίνεται πλέον διακριτό ποιοι είναι οι κερδισμένοι και ποιοι οι χαμένοι της υπόθεσης. Μα φυσικά κερδίζουν οι συνεταιρισμοί και προπαντός οι έμποροι και χάνουν οι «μόνιμοι ήρωες» οι παραδασόβιοι κάτοικοι. Τελικά, ίσως πρέπει να αναθεωρήσουμε την πρακτική του «δεν υπάρχουν ξύλα, γιατί προέχει η προστασία και διατήρηση του δάσους». Η επιλεκτική αειφορική διαχείριση του δάσους πρέπει να σταματήσει. Η Πολιτεία έχει χρέος να βοηθήσει τις ευπαθείς κοινωνικά ομάδες των ορεινών περιοχών, καλύπτοντας πλήρως τις ανάγκες θέρμανσής τους. Ίσως εδώ θα ήταν δικαιότερο για τον ορισμό των δικαιούχων να μην εξετάζεται μόνο η κύρια και μόνιμη κατοικία αλλά και τα εισοδηματικά κριτήρια. Με τον τρόπο αυτό η Πολιτεία θα δείξει έμπρακτα ότι αναγνωρίζει στους ανθρώπους των ορεινών περιοχών τις δυσκολίες που ζουν, δίδοντάς τους περισσότερους λόγους για να μην εγκαταλείψουν τον τόπο τους.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτώνται οι κ. κ. Υπουργοί:

- 1.** Σε ποιες ενέργειες προτίθεστε να προβείτε, προκειμένου να φροντίσετε και να αποτρέψετε την ερήμωση, αλλά και δώσετε πνοή στις τοπικές κοινωνίες των ορεινών περιοχών του τόπου μας;
- 2.** Για ποιους λόγους υπάρχει αυτή η επιλεκτική αειφορική διαχείριση του δάσους, με τα δάση να είναι ικανά να καλύψουν τις ανάγκες συνεταιρισμών αλλά όχι των παραδασόβιων πληθυσμών;
- 3.** Υπάρχει μηχανισμός ελεγκτικός που να ερευνά το πώς, ενώ δασικές εκτάσεις παραχωρούνται σε Συνεταιρισμούς, καταλήγουν να γίνονται αντικείμενα εκμετάλλευσης από εμπόρους;
- 4.** Πόσα στρέμματα δόθηκαν για ΚΕΔ και πόσα για εμπορία στους συνεταιρισμούς φέτος;
- 5.** Πόσες χιλιάδες στρεμμάτων χωρικά κόπηκαν από τους συνεταιρισμούς της Ξάνθης;

Ο ερωτών Βουλευτής

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ